

ROZHODNUTIE

Číslo: 060/34321/2023/PR/SD
Číslo spisu: 6643-2023-BA

V Bratislave dňa 18. 12. 2023

Predseda Úradu pre reguláciu sieťových odvetví ako orgán príslušný na konanie podľa § 5 ods. 6 písm. c) zákona č. 250/2012 Z. z. o regulácii v sieťových odvetviach v znení neskorších predpisov v spojení s § 5, § 57 ods. 2 a § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov vo veci odvolania proti rozhodnutiu Úradu pre reguláciu sieťových odvetví, odboru regulácie vodárenstva č. 0042/2023/V-SD z 13. septembra 2023

rozhodol

podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov tak, že odvolanie spoločnosti Trnavská vodárenská spoločnosť, a.s. (skrátенý názov: TAVOS, a.s.), Priemyselná 10, 921 79 Piešťany, IČO: 36 252 484, v zastúpení Michal Mrva – advokátska kancelária, s.r.o. (skrátенý názov: MM-AK, s.r.o.), Trenčianska 38, 821 09 Bratislava – mestská časť Ružinov, IČO: 50 145 860, **z a m i e t a** a rozhodnutie Úradu pre reguláciu sieťových odvetví, odboru regulácie vodárenstva č. 0042/2023/V-SD z 13. septembra 2023 **p o t v r d z u j e**.

Odôvodnenie:

1. Úrad pre reguláciu sieťových odvetví, odbor regulácie vodárenstva (ďalej len „úrad“ alebo „prvostupňový orgán“) vydal dňa 13. septembra 2023 rozhodnutie č. 0042/2023/V-SD, č. sp. 5310-2023-BA, ktorým bola účastníkovi konania Trnavská vodárenská spoločnosť, a.s. (skrátенý názov: TAVOS, a.s.), Priemyselná 10, 921 79 Piešťany, IČO: 36 252 484, v zastúpení Michal Mrva – advokátska kancelária, s.r.o. (skrátенý názov: MM-AK, s.r.o.), Trenčianska 38, 821 09 Bratislava – mestská časť Ružinov, IČO: 50 145 860 (ďalej len „účastník konania“) uložená pokuta podľa § 36 ods. 3 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. o regulácii v sieťových odvetviach v znení zákona č. 85/2022 Z. z. (ďalej len „zákon č. 250/2012 Z. z.“) vo výške 5 000,- eur za spáchanie správneho deliktu tým, že účastník konania predložil úradu dňa 02. júna 2022 nepravdivé skutočné údaje za rok 2021 za regulované činnosti výroba a dodávka pitnej vody verejným vodovodom, výroba a distribúcia pitnej vody verejným vodovodom a odvádzanie a čistenie odpadovej vody verejnou kanalizáciou v zmysle § 12 ods. 1 vyhlášky Úradu pre reguláciu sieťových odvetví č. 21/2017 Z. z., ktorou sa ustanovuje cenová regulácia výroby, distribúcie a dodávky pitnej vody verejným vodovodom a odvádzania a čistenia odpadovej vody verejnou kanalizáciou v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška č. 21/2017 Z. z.“), čím porušil povinnosť podľa § 29 ods. 1 písm. k) zákona č. 250/2012 Z. z. a dopustil sa správneho deliktu podľa § 36 ods. 1 písm. x) zákona č. 250/2012 Z. z.

2. Rozhodnutie č. 0042/2023/V-SD z 13. septembra 2023 (ďalej len „rozhodnutie“) bolo účastníkovi konania doručené 13. septembra 2023.
3. Proti rozhodnutiu podal účastník konania v súlade s § 53 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) v zákonnej lehote odvolanie, ktoré bolo prvostupňovému orgánu doručené dňa 21. septembra 2023 a zaevidované pod č. 34321/2023/BA (ďalej len „odvolanie“).
4. Vzhľadom na to, že prvostupňový orgán nerozhodol o odvolaní podľa § 57 ods. 1 správneho poriadku, predložil dňa 19. októbra 2023 v súlade s § 57 ods. 2 správneho poriadku odvolanie spolu so spisovým materiálom predsedovi Úradu pre reguláciu sieťových odvetví, ako orgánu príslušnému na konanie o odvolaní (ďalej len „odvolací orgán“).

I. Prvostupňové konanie

5. Prvostupňový orgán oznámením č. 30262/2023/BA z 11. augusta 2023 začal konanie proti účastníkovi konania vo veci uloženia pokuty za porušenie zákona č. 250/2012 Z. z. V oznámení o začatí správneho konania prvostupňový orgán oznámil účastníkovi konania, že podkladom pre vydanie rozhodnutia vo veci uloženia pokuty je zistenie porušenia zákona č. 250/2012 Z. z. nedodržaním povinnosti ustanovenej v § 29 ods. 1 písm. k) zákona č. 250/2012 Z. z. Oznámenie o začatí správneho konania bolo doručené účastníkovi konania 14. augusta 2023.
6. Prvostupňový orgán oznámením č. 30262/2023/BA z 11. augusta 2023 účastníkovi konania zároveň uviedol, že v zmysle § 33 ods. 2 v spojení s § 27 ods. 1 správneho poriadku sa pred vydaním rozhodnutia môže oboznámiť s podkladom pre rozhodnutie, spôsobom jeho zistenia, vyjadriť sa k podkladu pre rozhodnutie a spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie do desiatich dní odo dňa doručenia tohto oznámenia.
7. Účastník konania sa k oznámeniu o začatí správneho konania vyjadril listom doručeným prvostupňovému orgánu dňa 24. augusta 2023.
8. Prvostupňový orgán po posúdení, zvážení a zohľadnení všetkých okolností týkajúcich sa spôsobu, času trvania a následkov porušenia povinnosti vydal 13. septembra 2023 rozhodnutie, ktorým účastníkovi konania uložil pokutu vo výške 5 000,- eur podľa § 36 ods. 3 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. za spáchanie správneho deliktu uvedeného v rozhodnutí. Rozhodnutie bolo účastníkovi konania doručené 13. septembra 2023.

II. Odvolanie účastníka konania

9. Proti rozhodnutiu podal účastník konania v zákonom ustanovenej lehote odvolanie, ktoré bolo prvostupňovému orgánu doručené 21. septembra 2023. Účastník konania odvolanie proti rozhodnutiu odôvodnil nasledovne.
10. Účastník konania uviedol, že podáva v plnom rozsahu odvolanie, nakoľko s napadnutým rozhodnutím nemožno súhlasiť ako s rozhodnutím vecne správnym, zákonným a spravodlivým, keďže vychádza z nesprávne ustáleného skutkového stavu veci, nedostatočnej reflexie podstatných skutočností v procese rozhodovania o naplnení zákonných znakov správneho deliktu, nesprávneho právneho posúdenia veci správnym orgánom a tiež z nesprávnej individualizácie sankcie v rámci zákonnej diferenciácie pokutového pásma. Sankcia, ak by aj bola dôvodne uložená, by bola nesprávne individualizovaná v neprospech účastníka konania, čím by nebolo zachované kritérium

proporcionality sankčného postihu za správny delikt. A odvolanie sa podáva taktiež z dôvodu porušenia precedenčnej zásady zo strany správneho orgánu.

11. Účastník konania poukázal na ustanovenia § 29 ods. 1 písm. k), § 36 ods. 1 písm. x), § 36 ods. 3 písm. b) a § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z. a uviedol, že odmieta porušenie povinnosti podľa § 29 ods. 1 písm. k) zákona č. 250/2012 Z. z., teda že by sa dopustil takého deliktuálneho konania, ktoré by bolo spôsobilé naplniť zákonné znaky skutkovej podstaty správneho deliktu v objektívnej stránke skutkovej podstaty podľa § 36 ods. 1 písm. x) zákona č. 250/2012 Z. z. Ďalej uviedol, že v súvislosti s posúdením skúmaného konania je nutné zamerať sa aj na jeho materiálnu stránku (komparatívne sa poukazuje na Rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu ČR zo dňa 17.02.2005, sp.zn. 7 As 18/2004). Možno teda súhlasiť s konštatovaním správneho orgánu na s. 4 napadnutého rozhodnutia, že pre uloženie pokuty za spáchanie deliktu je (vo všeobecnosti) podstatná skutočnosť, že je dostatočne preukázané porušenie povinnosti regulovaným subjektom, avšak k tomu nutne dodať, že v nerozlučnej spojitosti s uvedeným treba skúmať aj materiálnu stránku zisteného porušenia povinnosti, ktoré môže byť správnym deliktom až vtedy, keď dosiahne istý stupeň závažnosti. Závažnosť protiprávneho konania (miera spoločenskej nebezpečnosti / spoločenskej škodlivosti) je determinovaná hlavne mierou porušenia alebo ohrozenia právom chráneného záujmu, čiže špecifikami skutočností spadajúcich pod objekt skutkovej podstaty príslušného správneho deliktu. Ak k jeho porušeniu nedošlo, nemôže byť daná administratívnoprávna zodpovednosť, ani v rámci koncepcie objektívnej zodpovednosti. Hoci sú správne delikty vo všeobecnosti vyznačované nižšou spoločenskou škodlivosťou ako trestné činy, nemožno sa obmedzovať iba na ich formálne chápanie, nakoľko len rýdzo formálne ponímanie kategórie správneho deliktu je v priamom rozpore s účelom zákona. A taktiež nutne uviesť, že ani jedno ustanovenie zákona nemôže byť v rámci aplikácie práva interpretované tak, že sa jedná o nástroj na vyberanie pokút do štátneho rozpočtu.
12. K objektívnej stránke predmetného správneho deliktu, ktorá mala byť údajne naplnená konaním účastníka konania dňa 02. júna 2022 (podaním pod ev. č. 20036/2022/BA, kde 02.júna 2022 má byť dátumom spáchania správneho deliktu), nutne uviesť, že dostačujúce vysvetlenie bolo správnomu orgánu zaslané dňa 28. októbra 2022, ktoré je evidované pod č. 33271/2022/BA a týmto došlo k upresneniu predchádzajúcich údajov, ktoré boli bezodplatne poskytnuté správnomu orgánu. Rozdiel medzi uvádzanými údajmi bol riadne vysvetlený a pokiaľ sa má drobná obsahová diskrepancia právne kvalifikovať, môže sa jednať výlučne o chybu v písaní obsiahnutú v skúmanom texte dotknutej listiny, t. j. bagatelnú chybu (poukazujúc aj na § 47 ods. 6 správneho poriadku), ktorá nemohla mať vplyv na určenie ceny a je teda nepodstatného charakteru. Na tomto nutne zotrvať v celom rozsahu. Konanie účastníka konania nebolo úmyselné (vedome sa nie celkom správne údaje v podaní rozhodne neuviedli), čo nutne zohľadniť v rámci objektívnej stránky skutkovej podstaty. Vychádzalo sa z prezumpcie správnosti predložených údajov a pri upovedomení o tejto diskrepancii sa nedostatok neodkladne odstránil (o čom svedčí aj časový interval, po ktorý tento nedostatok trval). Tak ako správny poriadok rozlišuje protiprávne konanie a konanie v podobe obsahových nedostatkov doručeného podania (kde najmiernejším je chyba v písaní alebo počítaní), tak treba uvedené reflektovať aj v procese úvah o tom, či bola skutková podstata správneho deliktu naplnená alebo nie a samozrejme v prípade pochybností sa nutne prikloniť v prospech podozrivého subjektu a v neprospech vyvodenia administratívnej zodpovednosti.
13. Účastník konania uviedol, že mal za to, že doručené vyjadrenie je dostačujúcim na vysvetlenie zistených skutočností, spojených s ich primeranou korekciou, a to bez toho,

aby sa jednalo o deliktuálne relevantné porušenie zákonných povinností a môže sa jednať len o porušenie v rovine chyby v písaní obsiahnutej v dotknutej listine.

14. K objektu predmetného správneho deliktu nutne uviesť, že tento nebol naplnený, nakoľko nedošlo k porušeniu právom chráneného záujmu. Správny orgán v procese svojich úvah k objektu skutkovej podstaty správneho deliktu, za ktorý vyvodil neprimeranú sankciu, uviedol, že ohrozenie či porušenie právom chráneného záujmu reálne vnímal v tom, že podľa § 8 a 10 vyhlášky Úradu pre reguláciu sieťových odvetví č. 323/2022 Z. z., ktorou sa ustanovuje cenová regulácia výroby, distribúcie a dodávky pitnej vody verejným vodovodom a odvádzania a čistenia odpadovej vody verejnou kanalizáciou a niektoré podmienky vykonávania regulovaných činností vo vodnom hospodárstve (ďalej len „vyhláška č. 323/2022 Z. z.“) sa do výpočtu priemerných cien za výrobu, distribúciu a dodávku pitnej vody a za odvádzanie a čistenie odpadovej vody na prvý rok regulačného obdobia (2023) použijú údaje aj za rok t-2, t. j. údaje za r. 2021 a skutočné údaje regulovaného subjektu používa ako podklad pre vypracovanie analýzy finančných a ekonomických ukazovateľov vodárenských spoločností a vypracoval v časti týkajúcej sa regulovaného subjektu nepravdivú finančnú a ekonomickú analýzu za r. 2021. K týmto dvom argumentom správneho orgánu v prospech naplnenia zákonných znakov správneho deliktu nutne uviesť, že účastník konania kategoricky odmieta, že by objekt skutkovej podstaty mohol byť naplnený v dôsledku poukazu na vyhlášku č. 323/2022 Z. z., a to z dôvodu, že táto nadobudla účinnosť k 10. októbru 2022 a jej § 18 ku dňu 01. januára 2023, čiže v čase značného odstupu od tvrdeného spáchania správneho deliktu (02. júna 2022) a v čase, kedy už (medzičasom) bola drobná administratívna chyba odstránená činnosťou regulovaného subjektu. Nemožno posudzovať naplnenie objektu správneho deliktu na základe právnej úpravy, ktorá nebola v rozhodnom čase ani účinná a takéto právne úvahy správneho orgánu sú nesprávne, účelové a tendenčné. Na naplnenie skutkovej podstaty správneho deliktu sa vyžaduje, aby údaje a podklady, ktoré neboli úplné a pravdivé, boli potrebné na účely podľa tohto zákona a na výkon pôsobnosti úradu v rozsahu, spôsobom a v lehotách určených úradom. V tejto časti je skutková podstata správneho deliktu podľa § 36 ods. 1 písm. x) zákona č. 250/2012 Z. z. neurčitá, nakoľko odkaz, resp. slovné spojenie „na účely podľa tohto zákona“ je obsahovo značne široké a umožňuje administratívne postihnúť ktorýkoľvek regulovaný subjekt za *de facto* akékoľvek konanie, ktoré hoci len marginálne súvisí s hlavnou pôsobnosťou správneho orgánu podľa predmetného zákona. Miera všeobecnosti skutkovej podstaty má extrémny rozmer tak, že všeobecnosť sa prekleňuje do neurčitosti, ktorá je *a priori* v rozpore s princípom právnej istoty a preto je účastník konania toho názoru, že dotknuté ustanovenie je neústavné, čo je následne predbežnou otázkou na účely konania vedeného správnym orgánom (aktuálne v štádiu odvolacieho konania). Pokiaľ sa však už má dotknuté ustanovenie aplikovať, je na mieste reštriktívny výklad tak, aby sa vyhovelo rozhodovacej činnosti EŠLP k čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Problematickosť nastáva aj pri ustálení toho, čo spadá pod pôsobnosť úradu, či akákoľvek aj marginálna čiastková kompetencia alebo len kompetencie primárneho charakteru. V prospech podozrivého subjektu je opätovne nutne ustáliť, že pôsobnosti nutne interpretovať s odkazom na § 9 zákona č. 250/2012 Z. z., kde v tomto výpočte vypracovanie analýzy finančných a ekonomických ukazovateľov vodárenských spoločností *expressis verbis* absentuje a preto aj túto argumentáciu správneho orgánu účastník konania odmieta ako argumentáciu nespôsobilú odôvodniť naplnenie objektu skutkovej podstaty správneho deliktu. Naplnenie skutkovej podstaty predmetného správneho deliktu môže byť len putatívneho charakteru a z administratívnoprávnej zodpovednosti sa účastník konania dostatočne vyvinil a akékoľvek pochybnosti nutne interpretovať v jeho prospech.

15. Pokiaľ sa účastník konania vyššie zmienil o časovom faktore, ktorý spadá pod objektívnu stránku skutkovej podstaty správneho deliktu, tak časový interval medzi špecifikovanými podaniami regulovaného subjektu (prvotné podanie a jeho následné upresnenie, čím sa chyba v písaní odstránila) ustálil (potvrdil) správny orgán tak, že sa jedná o obdobie od 02. júna 2022 do 30. septembra 2022, čiže o časové obdobie mimoriadne krátke a toto poňal za čas trvania protiprávneho stavu. Aj časový faktor vplýva na mieru protiprávnosti (spoločenskej nebezpečnosti, škodlivosti konania), kde ak toto konanie, resp. jeho následky trvajú kratší čas, nie je dôvod konanie posudzovať ako zásadne protiprávne, čo je aj tento prípad, kedy administratívnoprávna represia nie je legitimizovaná. A pokiaľ sa jedná o časový interval od 02. júna 2022 do 30. septembra 2022, tak nutne dodať, že právne zásady (princípy) správneho konania sa uplatňujú prierezovo na všetky druhy správnych konaní a činností (úkonov) správnych orgánov.
16. Ďalej účastník konania poukázal na § 3 ods. 2 a 4 správneho poriadku a uviedol, že uvedené zásady jednoznačne implikujú favorizáciu presvedčovacích metód činnosti pred metódami donucovacieho charakteru pri výkone verejnej moci, a teda pred vyvodením administratívnoprávnej zodpovednosti a interpretáciou skúmaného konania sa identifikované nedostatky mal správny orgán pokúsiť vyriešiť zmierlivo, čo vykonal výzvou, na ktorú sa riadne odpovedalo a zistený nedostatok za pomoci správneho orgánu korigoval. Tento prejav pomoci a poučenia zo strany správneho orgánu bol reflektovaný v neodkladnom upresnení doručených informácií, čím sa celá záležitosť ohľadom neúmyselnej diskrepancie považovala za vybavenú. Klasifikácia uvedeného konania za správny delikt (resp. protiprávne konanie) je tak na podklade uvedeného vylúčená. Boli tak identifikované nesprávne právne úvahy správneho orgánu pri rozhodovaní o správnom delikte a nesprávne ustálenie skutkového stavu a nesprávna reflexia rozhodujúcich skutočností skúmaného prípadu.
17. K individualizácii sankcie účastník konania uviedol, že pre predmetný správny delikt je ustanovené pokutové pásmo od 500,- eur do 100 000,- eur. Pod individualizáciou sankcie rozumieť rozhodovací proces, v ktorom dochádza ku kumulatívne pomeriavaniu (vyvažovaniu) skutočností podľa § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z. v posudzovanom skutku. Len uvedeným spôsobom možno zistiť, aká výmera sankcie bude v individuálnom prípade objektívne spravodlivá, primeraná a legálna. Podľa § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z. „*Pri určovaní výšky pokuty úrad prihliada najmä na spôsob, čas trvania a následky protiprávneho stavu; úrad prihliadne aj na to, či sa regulovaný subjekt alebo osoba, ktorej sa pokuta ukladá, dopustila správneho deliktu opakovane do 3 rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o uložení pokuty.*“
18. Individualizovaný prístup ku každému skúmanému správne deliktu má zaistiť naplnenie kritéria individuálnej spravodlivosti postihu (opätovne v nadväznosti na rozhodovaciu činnosť EŠLP k čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktorou sa potvrdzuje poskytnutie daných garancií aj v rámci administratívno-právneho postihu za správne delikty).
19. *Per analogiam legis*, odkazom na trestnoprávnu úpravu, nutne preto poukázať na výstižný právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky k individualizácii trestov, ktorý vyslovil vo svojom rozsudku zo dňa 13. mája 2014, sp. zn. 4 To 7/2013: „*V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu, ktorá prakticky umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch. Individualizácia trestu je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu. Druh a výmera trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali*

všetkým zvláštnostiam daného prípadu. Medzi skutočnosťami, na ktoré by v záujme individualizácie trestu mal súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadať, patria napríklad spôsob spáchania činu a jeho následok, miera zavinenia, pohnútka, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osoba páchatel'a, pomery páchatel'a (majetkové, osobné, rodinné pomery, zdravotný stav páchatel'a a jeho rodiny) či možnosť jeho nápravy. Tak ako pri rozhodovaní o vine, aj pri rozhodovaní o treste sa vnútorné presvedčenie súdu vytvára na základe logického úsudku, na zodpovednom a starostlivom zhodnotení každej z okolností prípadu individuálne aj v ich vzájomných súvislostiach a v súhrne. Požiadavka primeranosti trestu a jeho individualizácia tak núti súd prihliadať na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti, a teda bráni mechanickému postupu súdu pri rozhodovaní o treste.“ Tieto garancie nutne poskytnúť aj v rámci rozhodovania o zodpovednosti za správny delikt. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia nie je prítomný hlbší úsudok správneho orgánu vo vzťahu k individualizácii sankcie, nad rámec formálneho vymenovania selektívne vybraných skutočností, ku ktorým sa malo prihliadnuť, pričom základná poľahčujúca okolnosť (priznanie sa k vadnosti listiny s okamžitým odstránením nedostatkov podania a oľutovaním vzniknutého stavu - vzniknutej diskrepancie) zjavne reflektovaná nebola (inak by sa k tomu správny orgán nepochybne v odôvodnení rozhodnutia vyjadril). Žiadna predmetná úvaha nie je v napadnutom rozhodnutí obsiahnutá, preto v tejto časti (individualizácie sankcie) považuje účastník konania napadnuté rozhodnutie za nedostatočne odôvodnené, nezákonné a nepreskúmateľné, na úkor práva regulovaného subjektu na spravodlivý proces. Správny orgán síce vypočítava niektoré skutočnosti, ku ktorým údajne prihliadol v procese svojich úvah, avšak neuvádza pomer závažnosti medzi nimi ustálený v procese úvah správneho orgánu tak, ako by bolo žiaduce v prípade, keď sa ukladá pokuta na úrovni 10x spodnej hranice zákonnej diferenciácie pokutového pásma.

20. S individualizáciou sankcie nerozlučne súvisí aj precedenčná zásada. Správne orgány sú teda povinné rozhodovať tak, aby reflektovali svoju predchádzajúcu rozhodovaciu činnosť (úradnú prax) a v tejto nevznikali rozdiely v obdobných prípadoch a ak vzniknú, musia byť riadne odôvodnené. Obdobnosť sa posudzuje v relácii k meritu veci a subjektom (účastníkom konaní) a v tejto súvislosti sa poukazuje na nasledujúce rozhodnutia správneho orgánu v prípade obdobných regulovaných subjektov, akým je aj účastník konania (a jedno z nich, pod bodom 6, sa spoločnosti priamo týka): (1.) rozhodnutie Úradu pre reguláciu sieťových odvetví, odbor kontroly zo dňa 03. marca 2022, č. 0009/2022/K, ktorým bola regulovanému subjektu uložená pokuta vo výške 1 000,- eur. Pokuta uložená za spáchanie správneho deliktu podľa § 36 ods. 1 písm. x) zákona č. 250/2012 Z. z. V tomto prípade sa nejednalo o recidívu spáchanú opakovane do 3 rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o uložení pokuty; (2.) rozhodnutie Úradu pre reguláciu sieťových odvetví, odbor regulácie vodárenstva zo dňa 15. augusta 2023, č. 0020/2023/V-SD, ktorým bola regulovanému subjektu uložená pokuta vo výške 500,- eur. Pokuta uložená za spáchanie správneho deliktu podľa § 36 ods. 1 písm. p) zákona č. 250/2012 Z. z. V tomto prípade sa nejednalo o recidívu spáchanú opakovane do 3 rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o uložení pokuty; (3.) rozhodnutie Úradu pre reguláciu sieťových odvetví, odbor kontroly zo dňa 18. januára 2022, č. 0002/2022/K, ktorým bola regulovanému subjektu uložená pokuta vo výške 2 000,- eur. Pokuta uložená za spáchanie správneho deliktu podľa § 36 ods. 1 písm. x) zákona č. 250/2012 Z. z. V tomto prípade sa nejednalo o recidívu spáchanú opakovane do 3 rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o uložení pokuty; (4.) rozhodnutie Úradu pre reguláciu sieťových odvetví, odbor regulácie vodárenstva zo dňa 27. októbra 2021, č. 0003/2021/V-SD, ktorým bola regulovanému subjektu uložená pokuta vo výške 500,- eur. Pokuta uložená za spáchanie správneho deliktu podľa § 36 ods. 1 písm. p) zákona

č. 250/2012 Z. z. K recidíve sa správny orgán jednoznačne nevyjadril, avšak z opisu skutočností sa o prípad recidívy spáchanej opakovane do 3 rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o uložení pokuty zrejme nejedná; (5.) rozhodnutie Úradu pre reguláciu sieťových odvetví, odbor kontroly zo dňa 09. júla 2020, č. 0032/2020/K, ktorým bola regulovanému subjektu uložená pokuta vo výške 1 000,- eur. Pokuta uložená za spáchanie správneho deliktu podľa § 36 ods. 1 písm. x) zákona č. 250/2012 Z. z. V tomto prípade sa nejednalo o recidívu spáchanú opakovane do 3 rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o uložení pokuty; (6.) rozhodnutie Úradu pre reguláciu sieťových odvetví, odbor kontroly zo dňa 15. júla 2019, č. 0054/2019/K, ktorým bola regulovanému subjektu uložená pokuta vo výške 1 000,- eur. Pokuta uložená za spáchanie správneho deliktu podľa § 36 ods. 1 písm. x) zákona č. 250/2012 Z. z., pri mnohosti správnych deliktov v totožnej skutkovej podstate spáchaných s ročným odstupom, a teda pokuta je v zásade úhrnná. Recidíva na strane regulovaného subjektu bola príťažujúcou okolnosťou.

21. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia je zrejmé, že svojou predchádzajúcou rozhodovacou praxou sa správny orgán nezaoberal, keďže vybočil z medzí svojej rozhodovacej činnosti pri ukladaní pokút za správne delikty. Učinil tak v neprospech regulovaného subjektu. Účastník konania uviedol, že správne delikty podľa § 36 ods. 1 písm. x) a § 36 ods. 1 písm. p) zákona č. 250/2012 Z. z. považuje na účely tohto odvolania za porovnateľné. V rozhodnutiach uvedených vyššie podľa bodov 1. – 5. sa nejednalo o recidívu v páchaní správneho deliktu regulovaným subjektom, kde najrecentnejšie sú tie podľa bodov 1., 2., 3. (obdobie 2022-2023). Pri absencii recidívy v rozhodnom období sa uložili pokuty na samej spodnej hranici pokutového pásma (500,- eur, 1 000,- eur a 2 000,- eur; zvyšné prípady podľa bodov 4., 5. mali pokuty individualizované na úrovni 500,- eur a 1 000,- eur). Je teda nepochopiteľné, prečo správny orgán nelimitoval individualizáciu pokuty na úrovni do 2x, prípadne 4x spodnej hranice pokutového pásma, ale považoval za potrebné uložiť pokutu na úrovni až 10x spodnej hranice pokutového pásma pre tento správny delikt. Proporcia medzi preventívnou funkciou a represívnou funkciou ukladanej pokuty je tak konštatovaná rýdzo formálne a formalisticky. Rozhodnutie je tak v tejto časti nepreskúmateľné, čo odporuje princípu právnej istoty. Môže sa samozrejme jednať o účelové konanie správneho orgánu, kde síce sa konštatuje, že sa nejednalo o recidívu spáchanú opakovane do 3 rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o uložení pokuty, avšak na túto poľahčujúcu okolnosť sa napriek formálnej stránke odôvodnenia zámerne neprihliadlo a zohľadnilo sa na úkor regulovaného subjektu to, že za tento správny delikt bola účastníkovi konania uložená pokuta aj v r. 2018 a 2019, čo je jednoznačne obchádzaním § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z. Úvahy v tomto smere sú dôvodné, rovnako ako aj to, či sa nemôže jednať o následok efektívneho bránenia práv na strane regulovaného subjektu.
22. Uvádzané východiskové úvahy k individualizácii sankcie sú dostačujúce na preukázanie toho, že na napadnutom rozhodnutí nemožno zotrvať ako na vecne správnom, primeranom a zákonom a tieto skutočnosti činia napadnuté rozhodnutie nepreskúmateľným. Účastník konania uviedol, že prehĺbenie týchto úvah si vyhradzuje pre prípad súdneho prieskumu napadnutého rozhodnutia (v spojení s rozhodnutím odvolacieho správneho orgánu).
23. V závere účastník konania uviedol, že vychádzajúc zo všetkého vyššie uvedeného preto navrhuje, aby odvolací správny orgán napadnuté rozhodnutie prvoinštančného správneho orgánu v rámci inštančného prieskumu zrušil a konanie zastavil, *alternatívne*, aby (napriek meritórnej argumentácii účastníka konania) zmenil v inštančnom prieskume napadnuté rozhodnutie tak, že ukladaná pokuta bude primeraná na úrovni samej spodnej hranice zákonnej diferenciacie pokutového pásma pre daný správny delikt, alebo jej 2x (čiže

na úrovni 500,- - 1 000,- eur). Táto výška pokuty by bola jednoznačne primeranou aj vzhľadom k rozhodovacej činnosti správneho orgánu a hoci by bola cítená skrivodlivosť na strane regulovaného subjektu (zotrvávajúc na vyššie uvedenej argumentácii), tak regulovaný subjekt by zvažil, či by v záujme úspory budúcich nákladov a súvisiacej časovej straty na vedenie náročných súdnych sporov radšej nestoleroval jej dobrovoľnú úhradu. Samozrejme, ak argumentáciu uzná prvoinštančný správny orgán, navrhuje sa vydanie autoremedúrneho rozhodnutia v súlade s procesným návrhom účastníka konania.

III. Druhostupňové konanie

24. Podľa § 3 ods. 2 správneho poriadku *správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka, a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka, musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu.*
25. Podľa § 3 ods. 4 správneho poriadku *správne orgány sú povinné svedomite a zodpovedne sa zaoberať každou vecou, ktorá je predmetom konania, vybaviť ju včas a bez zbytočných prieťahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správne vybaveniu veci. Ak to povaha veci pripúšťa, má sa správny orgán vždy pokúsiť o jej zmierne vybavenie. Správne orgány dbajú na to, aby konanie prebiehalo hospodárne a bez zbytočného zaťažovania účastníkov konania a iných osôb.*
26. Podľa § 32 ods. 1 správneho poriadku *správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.*
27. Podľa § 32 ods. 2 prvej a druhej vety správneho poriadku *podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.*
28. Podľa § 33 ods. 2 správneho poriadku *správny orgán je povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.*
29. Podľa § 46 správneho poriadku *rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.*
30. Podľa § 47 správneho poriadku *rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu.*
31. Podľa § 59 ods. 1 správneho poriadku *odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni.*
32. Podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku, *ak sú preto dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.*

33. Odvolací orgán, s poukazom na citované ustanovenia správneho poriadku, v odvolacom konaní napadnuté rozhodnutie spolu so spisovým materiálom, týkajúcim sa veci, v celom rozsahu preskúmal, osobitne preskúmal jeho výrok a odôvodnenie a ich súlad so všeobecne záväznými právnymi predpismi, najmä s príslušnými ustanoveniami správneho poriadku a zákona č. 250/2012 Z. z., vyhodnotil dôvody uvedené v rozhodnutí, ako aj námietky a skutočnosti uvedené v odvolaní.
34. V administratívnom spise prvostupňového orgánu sa nachádza kópia účastníkom konania dňa 02. júna 2022 predložených skutočných údajov za rok 2021, kópia účastníkom konania dňa 30. septembra predloženého výpočtu a návrhu maximálnych regulovaných cien za výrobu, distribúciu a dodávku pitnej vody verejným vodovodom a za odvádzanie a čistenie odpadovej vody verejnou kanalizáciou na rok 2023, kópia účastníkom konania dňa 28. októbra 2022 preložených dodatočných informácií – odstránenie nedostatkov návrhu ceny, oznámenie č. 30262/2023/BA z 11. augusta 2023 o začatí správneho konania vo veci uloženia pokuty za porušenie zákona č. 250/2012 Z. z., ktoré obsahuje aj výzvu adresovanú účastníkovi konania na vyjadrenie sa k podkladom pred vydaním rozhodnutia, ako aj vyjadrenie účastníka konania k oznámeniu o začatí správneho konania.
35. Ďalej administratívny spis prvostupňového orgánu obsahuje odvolaním napadnuté rozhodnutie, ktorým prvostupňový orgán účastníkovi konania uložil pokutu podľa § 36 ods. 3 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. za spáchanie správneho deliktu uvedeného v tomto rozhodnutí, samotné odvolanie účastníka konania, postúpenie odvolania odvolaciemu orgánu z 19. októbra 2023 a upovedomenie z 19. októbra 2023 o postúpení odvolania spolu so spisovým materiálom odvolaciemu orgánu.
36. Odvolací orgán, v súlade s § 33 ods. 2 v spojení s § 27 ods. 1 správneho poriadku, zaslal účastníkovi konania podanie č. 38015/2023/BA z 27. októbra 2023, v ktorom uviedol, že v konaní postupuje podľa zákona č. 250/2012 Z. z. a správneho poriadku, a vychádza z odvolania účastníka konania a podkladov, ktoré sú súčasťou administratívneho spisu vedeného prvostupňovým orgánom. Zároveň odvolací orgán oznámil účastníkovi konania, že je oprávnený pred vydaním rozhodnutia vyjadriť sa k jeho podkladom, spôsobu jeho zistenia a navrhnúť jeho doplnenie v stanovenej lehote sedem dní odo dňa doručenia výzvy, ďalej že má právo nahliadnuť do administratívneho spisu vedeného prvostupňovým orgánom a nahliadnuť do administratívneho spisu vedeného odvolacím orgánom, a že sa môže vyjadriť písomne alebo ústne do zápisnice osobne v deň vopred dohodnutý telefonicky. Podanie bolo účastníkovi konania doručené 30. októbra 2023.
37. Účastník konania sa pred vydaním rozhodnutia o podanom odvolaní odvolaciemu orgánu nevyjadril ani neuplatnil svoje právo nahliadnuť do spisu pred vydaním rozhodnutia v odvolacom konaní.

IV. Právne posúdenie odvolacím orgánom

38. Odvolací orgán dôsledne preštudoval všetky podklady úradu, ako aj účastníka konania, zisťoval všetky okolnosti, ktoré mali význam pre vydanie rozhodnutia a zastáva názor, že úrad mal k dispozícii všetky relevantné podklady a informácie, na základe ktorých mohol správne a objektívne rozhodnúť.
39. Odvolací orgán má za to, že napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade s platnou právnou úpravou, na základe spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci, ako aj za to, že prvostupňový orgán v danom prípade postupoval v súlade so zásadami správneho

konania, pričom svoje skutkové, ako aj právne závery v odôvodnení napadnutého rozhodnutia odôvodnil.

40. Z obsahu administratívneho spisu, má odvolací orgán za preukázané, že prvostupňový orgán pri vydávaní rozhodnutia postupoval v súlade so zákonom č. 250/2012 Z. z. a správnym poriadkom.
41. Odvolací orgán v súlade s § 59 ods. 1 správneho poriadku preskúmal v celom rozsahu rozhodnutie, ako aj predložený spisový materiál a podklady, ktoré v ňom boli obsiahnuté, dôsledne a podrobne zvážil všetky dôvody uvádzané v odvolaní, zhodnotil závery a zdôvodnenia uvedené prvostupňovým orgánom jednotlivo, ako aj vo vzájomných súvislostiach a zistil nasledovné.
42. Podľa § 29 ods. 1 písm. k) zákona č. 250/2012 Z. z. *regulovaný subjekt je okrem ďalších povinností ustanovených v tomto zákone povinný poskytovať úradu bezodplatne úplné a pravdivé údaje, podklady, doklady a akékoľvek informácie potrebné na účely podľa tohto zákona a na výkon pôsobnosti úradu v rozsahu, spôsobom a v lehotách určených úradom.*
43. Podľa § 36 ods. 1 písm. x) zákona č. 250/2012 Z. z. *správneho deliktu podľa tohto zákona sa regulovaný subjekt dopustí, ak neposkytne úradu a Európskej komisii bezodplatne pravdivé údaje, podklady, doklady alebo akékoľvek informácie potrebné na účely podľa tohto zákona a na výkon pôsobnosti úradu v rozsahu, spôsobom a v lehotách určených úradom.*
44. Podľa § 36 ods. 3 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. *úrad uloží regulovanému subjektu pokutu od 500 eur do 100 000 eur za správny delikt podľa odseku 1 písm. a), b), c), e), f) až m), p), q), s) až x), y), aa), ac), ae) až ai) a ak).*
45. Podľa § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z. *pri určovaní výšky pokuty úrad prihliada najmä na spôsob, čas trvania a následky protiprávneho stavu; úrad prihliadne aj na to, či sa regulovaný subjekt alebo osoba, ktorej sa pokuta ukladá, dopustila správneho deliktu opakovane do 3 rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o uložení pokuty.*
46. Prvostupňový orgán účastníkovi konania rozhodnutím uložil pokutu podľa § 36 ods. 3 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. vo výške 5 000,- eur za spáchanie správneho deliktu podľa § 36 ods. 1 písm. x) zákona č. 250/2012 Z. z. tým, že porušil povinnosť ustanovenú v § 29 ods. 1 písm. k) zákona č. 250/2012 Z. z., pretože predložil úradu dňa 02. júna 2022 nepravdivé skutočné údaje za rok 2021 za regulované činnosti výroba a dodávka pitnej vody verejným vodovodom, výroba a distribúcia pitnej vody verejným vodovodom a odvádzanie a čistenie odpadovej vody verejnou kanalizáciou podľa § 12 ods. 1 vyhlášky č. 21/2017 Z. z.
47. Odvolací orgán k argumentom účastníka konania, že v súvislosti s posúdením skúmaného konania je nutné sa zamerať aj na jeho materiálnu stránku, ktoré môže byť správnym deliktom až vtedy, keď dosiahne istý stupeň závažnosti, uvádza nasledovné.
48. Právna teória v rámci verejnoprávnej zodpovednosti za protispoločenské konanie rozoznáva trestné činy, priestupky, iné správne delikty, v ďalšej špecifikácii ešte správne disciplinárne delikty a správne delikty poriadkové. Deliktom je len také porušenie povinnosti (konanie alebo opomenutie), ktoré konkrétny zákon takto označuje. Rozlišovacím kritériom medzi jednotlivými druhmi deliktov podľa závažnosti je miera ich typovej spoločenskej

nebezpečnosti vyjadrenej v znakoch skutkovej podstaty, u iných správnych deliktov a disciplinárnych deliktov ešte aj okruh subjektov, ktoré sa deliktu môžu dopustiť. Je potrebné zdôrazniť, že formálne označenie určitého typu protispoločenského konania, tomu zodpovedajúcemu zaradeniu medzi trestné činy, priestupky, iné správne delikty, a z toho vyvedené následky v podobe sankcií vrátane príslušného konania (či už ide o oblasť súdneho, alebo správneho trestania), je vyjadrením reálnej trestnej politiky štátu, teda reflektuje názor spoločnosti na potrebnú mieru ochrany jednotlivých vzťahov a záujmov.

49. Spôsob spáchania správneho deliktu predstavuje vymedzenie konkrétneho konania, za ktoré je regulovaný subjekt sankcionovaný, s požiadavkou na konkretizáciu údajov obsahujúcich popis skutku s uvedením takých skutočností, ktoré sú potrebné na to, aby skutok nemohol byť zamenený s iným. Takáto miera podrobnosti je nevyhnutná pre celé sankčné konanie, a to najmä z dôvodu vylúčenia prekážky litispendencie, dvojitého postihu pre rovnaký skutok, pre vylúčenie prekážky veci rozhodnutej, na určenie rozsahu dokazovania, a to aj pre zabezpečenie riadneho práva na obhajobu. Až vydané rozhodnutie jednoznačne určí, čoho sa páchatel dopustil a v čom spáchaný delikt spočíva. Jednotlivé skutkové údaje sú rozhodné na určenie totožnosti skutku, vylučujú pre ďalšie obdobie možnosť zámeny skutku a možnosť opakovaného postihu za rovnaký skutok, pritom je potrebné odmietnuť úvahu o tom, že postačí, ak tieto náležitosti sú uvedené len v odôvodnení rozhodnutia. Význam výrokovvej časti rozhodnutia spočíva v tom, že iba táto časť rozhodnutia môže zasiahnuť do práv a povinností účastníkov konania. Riadne formulovaný výrok a v ňom v prvom rade konkrétny popis skutku je nezastupiteľnou časťou rozhodnutia, z ktorého je možné zistiť, či a aká povinnosť bola porušená, a aké opatrenia či sankcie boli uložené. Len rozhodnutie obsahujúce takýto výrok môže byť vynútiteľné exekúciou.
50. Odvolací orgán uvádza, že prvostupňový orgán postupoval v zmysle vyššie uvedeného, pretože výrok prvostupňového rozhodnutia bol riadne formulovaný a konkrétne opisoval skutok, ktorého sa účastník konania dopustil.
51. V prípade zákona č. 250/2012 Z. z. je trestanie za správne delikty postavené na objektívnej zodpovednosti a zavinenie sa neskúma. Teda neposudzuje sa, či k porušeniu povinnosti došlo na základe zavineného úmyselného alebo nedbanlivostného konania páchatela. Správne delikty, ktoré sú zakotvené v právnych predpisoch upravujúcich oblasť regulácie v sieťových odvetviach, predstavujú správne delikty právnických osôb postihované bez ohľadu na zavinenie. To znamená, že zavinenie, ako subjektívna stránka skutkovej podstaty deliktu, nie je pojmovým znakom správneho deliktu. Preukazuje sa len porušenie právnej povinnosti. Ide o tzv. objektívnu zodpovednosť, a to absolútnu. Zákon č. 250/2012 Z. z. konštruuje zodpovednosť regulovaných subjektov za porušenie ustanovených povinností, a táto zodpovednosť je konštruovaná objektívne, bez potreby zisťovania zavinenia a jeho miery. Objektom sú hodnoty, záujmy, vybrané spoločenské vzťahy, ktoré sú zákonom chránené a proti ktorému konanie smeruje. Právne predpisy regulácie v sieťových odvetviach sú zamerané na ochranu vzťahov, ktoré vznikajú pri vykonávaní regulovaných činností. Objektívna stránka správneho deliktu charakterizuje spôsob spáchania správneho deliktu. Uvedené je naplnené, pretože účastník konania sa správneho deliktu dopustil konaním, ktorých spôsob je ustanovený a predvídaný objektívnym právom. Teda zodpovednosť účastníka konania za porušenie povinnosti je objektívna, pretože zákon č. 250/2012 Z. z. neuvádza žiadne liberačné dôvody, ktoré by predstavovali okolnosť vylučujúcu zodpovednosť. Odvolací orgán uvádza, že skutočnosti uvedené v odvolaní nezbavujú účastníka konania zodpovednosti za spáchaný správny delikt.

52. Ďalej odvolací orgán uvádza, že už len samotná skutočnosť, že určité ľudské konanie, správanie, je zákonodarcom formálne vyhlásené za správny delikt, vyjadruje jeho spoločenskú nebezpečnosť a závažnosť. Materiálny znak je tak subsumovaný a konzumovaný formálnym znakom protiprávnosti, čo znamená, že typová závažnosť je vyjadrená len nepriamo znakmi formálnej stránky skutkovej podstaty správneho deliktu. Z uvedeného vyplýva, že na spáchanie správneho deliktu postačuje naplnenie formálnych znakov skutkovej podstaty s prihliadnutím na skutočnosť, že skutková podstata správneho deliktu nezahŕňa materiálny prvok. Uvedený právny záver vyplýva z ustálenej rozhodovacej činnosti súdov Slovenskej republiky. Teda, vo vzťahu k správne deliktu odvolací orgán považuje za potrebné uviesť, že právne predpisy upravujúce oblasť regulácie sieťových odvetví neupravujú materiálny korektív. Z tohto dôvodu sa *de lege lata* materiálneho korektívu nemožno úspešne domáhať a správny orgán nie je povinný jeho naplnenie skúmať.
53. Teda, pre uloženie pokuty za spáchanie deliktu uvedeného vo výroku rozhodnutia je podstatná skutočnosť, že je dostatočne preukázané porušenie povinnosti účastníkom konania a teda, že sa svojím konaním dopustil spáchania správneho deliktu tak, ako je uvedené vo výroku rozhodnutia.
54. Odvolací orgán uvádza, že dodržiavanie platnej právnej úpravy v oblasti regulácie sieťových odvetví predstavuje konanie v súlade s verejným záujmom, obzvlášť v prípade, kedy zákon vykonávanie určitých činností (regulovaných činností) reguluje príslušnými ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov. Naopak, nedodržanie právnych predpisov predstavuje konanie v rozpore s verejným záujmom, keďže formálne označenie určitého typu protispoločenského konania, tomu zodpovedajúcemu zaradeniu medzi trestné činy, priestupky, iné správne delikty, a z toho vyvozené následky v podobe sankcií vrátane príslušného konania, reflektuje názor spoločnosti na potrebnú mieru ochrany jednotlivých vzťahov a záujmov. Pri začatí vykonávania regulovanej činnosti si účastník konania musel byť vedomý, že vykonávanie regulovanej činnosti (výroba a dodávka pitnej vody verejným vodovodom, výroba a distribúcia pitnej vody verejným vodovodom a odvádzanie a čistenie odpadovej vody verejnou kanalizáciou) musí byť v súlade s platnou právnou úpravou. Odvolací orgán dodáva, že vynucovanie dodržiavania ustanovení zákona č. 250/2012 Z. z. je konanie v súlade s verejným záujmom, pretože v prípade zistenia porušenia ustanovení zákona č. 250/2012 Z. z. je úrad povinný s poukazom na čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s ustanovením § 36 zákona č. 250/2012 Z. z. zákonným spôsobom vykonať nápravu (uložiť pokutu), a to vo verejnom záujme, aby tak regulované subjekty vykonávali regulovanú činnosť v súlade so zákonom č. 250/2012 Z. z., a teda vykonávali regulovanú činnosť vo verejnom záujme.
55. Účastník konania uviedol, že odmieta porušenie povinnosti podľa § 29 ods. 1 písm. k) zákona č. 250/2012 Z. z., teda, že by sa dopustil konania, ktoré by bolo spôsobilé naplniť zákonné znaky skutkovej podstaty správneho deliktu podľa § 36 ods. 1 písm. x) zákona č. 250/2012 Z. z. Účastník konania poukázal na dostačujúce vysvetlenie zaslané správne orgánu dňa 28. októbra 2022, ktorým došlo k upresneniu predchádzajúcich údajov, pričom uviedol, že uvedený rozdiel bol vysvetlený a môže sa jednať výlučne o chybu v písaní, ktorá nemohla mať vplyv na určenie ceny a je nepodstatného charakteru, účastník konania taktiež uviedol, že jeho konanie nebolo úmyselné, čo je nutné zohľadniť v rámci objektívnej stránky skutkovej podstaty.
56. K uvedenému odvolací orgán uvádza, že argumentácia účastníka konania je právne nesprávna. Odvolací orgán uvádza, že v priebehu správneho konania prvostupňový orgán

pri hodnotení skutkového stavu veci postupoval v medziach objektívnej zodpovednosti, v zmysle ktorej vyvodil zodpovednosť voči účastníkovi konania z dôvodu, že boli kumulatívne splnené všetky znaky skutkovej podstaty príslušného správneho deliktu, t. j. subjekt, subjektívna stránka, objekt a objektívna stránka. Zodpovednosť za spáchanie správneho deliktu je založená na objektívnom princípe, čo znamená, že sa posudzuje bez ohľadu na zavinenie. Fakticky ide o zodpovednosť za výsledok, pretože zavinenie nie je súčasťou skutkovej podstaty prejednávaných správnych deliktov.

57. Odvolací orgán uvádza, že skutočnosť, že účastník konania sa protiprávneho konania dopustil neúmyselne nemožno zohľadniť v rámci objektívnej stránky skutkovej podstaty správneho deliktu, pretože v prípade zákona č. 250/2012 Z. z. je trestanie za správne delikty postavené na objektívnej zodpovednosti a zavinenie sa neskúma. Teda neposudzuje sa, či k porušeniu povinnosti došlo na základe zavineného úmyselného alebo nedbanlivostného konania účastníka konania. Objektívna stránka správneho deliktu charakterizuje spôsob spáchania správneho deliktu. Účastník konania naplnil objektívnu stránku správneho deliktu podľa § 36 ods. 1 písm. x) zákona č. 250/2012 Z. z. tým, že úradu neposkytol pravdivé skutočné údaje za rok 2021 potrebné na účely zákona č. 250/2012 Z. z. a na výkon pôsobnosti úradu.
58. Odvolací orgán dáva účastníkovi konania do pozornosti, že skutočnosť, že poskytol úradu vysvetlenie a upresnenie predchádzajúcich predložených nepravdivých úradov, čím odstránil protiprávny stav, ho nezbavuje zodpovednosti za správny delikt, ktorého sa dopustil tým, že predložil úradu nepravdivé skutočné údaje za rok 2021. Taktiež skutočnosť, že k predloženiu nepravdivých údajov úradu došlo neúmyselne a v dôsledku chyby v písaní nezbavuje účastníka konania zodpovednosti za spáchaný správny delikt. Ako už bolo uvedené vyššie, správne delikty, ktoré sú zakotvené v právnych predpisoch upravujúcich oblasť regulácie v sieťových odvetviach, predstavujú správne delikty právnických osôb postihované bez ohľadu na zavinenie. To znamená, že zavinenie, ako subjektívna stránka skutkovej podstaty deliktu, nie je pojmovým znakom správneho deliktu.
59. Účastník konania uviedol, že nebol naplnený objekt predmetného správneho deliktu, nakoľko nedošlo k porušeniu právom chráneného záujmu. Účastník konania odmietol, že by objekt skutkovej podstaty mohol byť naplnený v dôsledku poukázania na vyhlášku č. 323/2022 Z. z., a taktiež uviedol, že na naplnenie skutkovej podstaty sa vyžaduje, aby údaje a podklady, ktoré neboli úplné a pravdivé, boli potrebné na účely zákona č. 250/2012 Z. z. a na výkon pôsobnosti úradu.
60. Odvolací orgán uvádza, že účastník konania predložil úradu 02. júna 2022 skutočné údaje za rok 2021 za výrobu a dodávku pitnej vody verejným vodovodom, za výrobu a distribúciu pitnej vody verejným vodovodom a za odvádzanie a čistenie odpadovej vody verejnou kanalizáciou podľa § 12 ods. 1 vyhlášky č. 21/2017 Z. z. Následne účastník konania predložil úradu dňa 30. septembra 2022 návrh ceny na prvý rok regulačného obdobia. Úrad v rámci konania o cenovej regulácii zistil, že údaje predložené účastníkom konania v návrhu ceny týkajúce sa výšky obstarávacej ceny a zostatkovej ceny majetku uvedenej v riadku „Spolu“ v prílohe č. 13 k vyhláške úradu č. 323/2022 Z. z. sú iné, ako skutočné údaje o hmotnom a nehmotnom majetku za rok 2021 v prílohe č. 12 k vyhláške č. 21/2017 Z. z., ktoré boli úradu doručené 02. júna 2022, a ktoré by mali byť podkladom pre výpočet priemernej ceny za dodávku pitnej vody podľa § 8 vyhlášky č. 323/2022 Z. z. a za odvádzanie a čistenie odpadovej vody podľa § 10 vyhlášky č. 323/2022 Z. z. na prvý rok regulačného obdobia (2023).

61. Na základe výzvy úradu č. 31802/2022/BA zo 17. októbra 2022 predložil účastník konania úradu dňa 28. októbra 2022 v rámci doplnenia podkladov k návrhu ceny zdôvodnenie, v ktorom uviedol, že v rámci prílohy č. 12 boli uvedené informácie výlučne o majetku „priamo“ zaradeného/kontovaného na regulovanú činnosť (PV a OV) bez informácií o „priamom“ majetku nad rámec - režijného. V cenovom návrhu na prvý rok regulačného obdobia sú už premietnuté do prílohy č. 13 nad rámec „priamo“ kontovaných majetkových položiek regulovaných činností (PV a OV) aj informácie o príslušnom prislúchajúcom podiele režijného majetku k regulovaným činnostiam.
62. Nesprávnosť údajov zistil účastník konania až v súvislosti s výpočtom ceny na regulačné obdobie 2023 – 2027 podľa vyhlášky č. 323/2022 Z. z. Podľa § 8 a § 10 vyhlášky č. 323/2022 Z. z. sa do výpočtu priemerných cien za výrobu, distribúciu a dodávku pitnej vody a za odvádzanie a čistenie odpadovej vody na prvý rok regulačného obdobia (2023) používajú aj údaje za rok t-2, t. j. údaje za rok 2021.
63. Ekonomicky oprávneným nákladom vstupujúcim do výpočtu ceny boli odpisy majetku používaného na vykonávanie regulovanej činnosti prepočítané podľa prílohy č. 1 vyhlášky č. 323/2022 Z. z. zo zostatkovej ceny k 31. decembru 2021. Odvolací orgán uvádza, že v návrhu ceny na rok 2023 bola zostatková cena majetku v prípade pitnej vody navýšená oproti predloženým skutočným údajom za rok 2021 o 1 134 000 eur a v prípade odpadovej vody o 1 801 000 eur. Účastník konania toto navýšenie odôvodnil, že ide o zostatkovú cenu „režijného majetku“ prerozdeleného podľa pomeru dosiahnutých tržieb z jednotlivých činností k celkovým tržbám z roku 2021. Do prílohy „Údaje o hmotnom a nehmotnom majetku v tisícoch eur“ sa uvádzajú hodnoty majetku, ktorý sa využíva na regulovanú činnosť, zaradeného do účtovníctva regulovaného subjektu. Skutočnosť, že v predloženej prílohe č. 12 k vyhláške č. 21/2017 Z. z. (skutočné údaje za rok 2021) uviedol účastník konania informácie výlučne o majetku priamo zaradeného (používaného) na výkon regulovanej činnosti bez informácie o „režijnom majetku“, sa úrad dozvedel až z doplnených podkladov k návrhu ceny na rok 2023. Regulačné odpisy boli do výpočtu priemerných cien uplatňované prvýkrát na rok 2023, doteraz mal účastník konania v cene zahrnuté daňové odpisy. Odvolací orgán má za to, že nesprávne uvádzané údaje o hmotnom a nehmotnom majetku mohli ovplyvniť výšku odpisov predložených do výpočtu priemerných cien.
64. Odvolací orgán dáva účastníkovi konania do pozornosti, že povinnosť predložiť úradu skutočné údaje za rok 2021, ustanovuje priamo zákon č. 250/2012 Z. z., ktorý v § 29 ods. 1 písm. b) ustanovuje povinnosť vykonávať regulovanú činnosť v súlade s právoplatným rozhodnutím alebo potvrdením úradu a dodržiavať cenovú reguláciu podľa všeobecne záväzného právneho predpisu vydaného úradom, ktorým bola vyhláška č. 21/2017 Z. z., podľa ktorej sa úradu predkladajú skutočné údaje za regulované činnosti za predchádzajúci rok. Teda poskytnutie pravdivých skutočných údajov za rok 2021 bolo potrebné na účely zákona č. 250/2012 Z. z. Zároveň je poskytnutie pravdivých skutočných údajov za rok 2021 potrebné na výkon pôsobnosti úradu v oblasti cenovej regulácie, keďže skutočné údaje za rok 2021 sú podkladom v konaní o cenovej regulácii na rok 2023 podľa vyhlášky č. 323/2022 Z. z.
65. Odvolací orgán uvádza, že účastník konania tým, že neposkytol úradu pravdivé skutočné údaje za rok 2021 potrebné na účely podľa zákona č. 250/2012 Z. z. a na výkon pôsobnosti úradu, porušil povinnosť podľa § 29 ods. 1 písm. k) zákona č. 250/2012 Z. z. a dopustil sa spáchania správneho deliktu podľa § 36 ods. 1 písm. x) zákona č. 250/2012 Z. z.

66. Objektom správnych deliktov sú hodnoty, záujmy, vybrané spoločenské vzťahy, ktoré sú zákonom chránené a proti ktorému konanie smeruje. Právne predpisy regulácie v sieťových odvetviach sú zamerané na ochranu vzťahov, ktoré vznikajú pri vykonávaní regulovaných činností. Objektom správneho deliktu podľa § 36 ods. 1 písm. x) zákona č. 250/2012 Z. z. je riadne vykonávanie činností úradu, ktorý nemohlo byť naplnený, pretože účastník konania svojím konaním sťažil výkon pôsobnosti úradu, ktorý mu bol zverený zákonom č. 250/2012 Z. z.
67. V nadväznosti na argumenty účastníka konania odvolací orgán uvádza, že prvostupňový orgán v rozhodnutí poukázal na vyhlášku č. 323/2022 Z. z. v súvislosti tým, akým spôsobom zistil poskytnutie nepravdivých skutočných údajov zo strany účastníka konania a v súvislosti s následkami spáchaného správneho deliktu. Odvolací orgán s poukazom na odôvodnenie rozhodnutia prvostupňového orgánu, ako aj na skutočnosti uvedené v tomto rozhodnutí, uvádza, že je zrejmé, že poskytnutím nepravdivých skutočných údajov bola negatívne ovplyvnená pôsobnosť úradu v oblasti cenovej regulácie. Cenová regulácia predstavuje dominantnú činnosť úradu, prostredníctvom ktorej úrad vytvára vhodné podmienky na vznik transparentného a nediskriminačného trhového prostredia a zároveň prijíma opatrenia, ktoré zaručujú odberateľom bezpečnú a spoľahlivú dodávku tovarov a s nimi súvisiacich služieb za spravodlivé ceny. Odvolací orgán k argumentom účastníka konania uvádza, že následky spáchania správneho deliktu sa neviažu priamo na čas spáchania správneho deliktu, ale môžu sa prejaviť aj neskôr, ako to bolo aj v prípade účastníka konania, keď úrad až následne po doručení návrhu ceny na rok 2023 zistil, že predložené skutočné údaje za rok 2021 sú nepravdivé.
68. Odvolací orgán ďalej uvádza, že prvostupňový orgán v rozhodnutí riadne zhodnotil následky spáchaného správneho deliktu. Prvostupňový orgán uviedol, že spáchaním správneho deliktu nebola spôsobená škoda na strane tretích subjektov, avšak bol sťažený výkon pôsobnosti úradu. Argument úradu, že v dôsledku poskytnutia nepravdivých údajov zo strany účastníka konania vypracoval nepravdivú finančnú a ekonomickú analýzu za rok 2021 poukazuje na dôležitosť poskytovania pravdivých a úplných údajov zo strany regulovaných subjektov, pretože úrad ako orgán štátnej správy na úseku regulácie sieťových odvetví sleduje a vyhodnocuje trh s energiami.
69. V nadväznosti na argumentáciu účastníka konania ohľadne neurčitosti skutkovej podstaty správneho deliktu podľa § 36 ods. 1 písm. x) zákona č. 250/2012 Z. z. odvolací orgán uvádza, že zákon č. 250/2012 Z. z. jednoznačne upravuje povinnosť účastníka konania poskytovať úradu úplné a pravdivé údaje, podklady, doklady a akékoľvek informácie potrebné na účely podľa tohto zákona a na výkon pôsobnosti úradu v rozsahu, spôsobom a v lehotách určených úradom. Účelom tohto ustanovenia je riadne plnenie povinností regulovaných subjektov predložiť úradu pravdivé a úplné údaje, podklady, doklady a informácie potrebné na účely zákona č. 250/2012 Z. z. a na výkon pôsobnosti úradu tak, aby bol naplnený predpoklad riadneho vykonávania činností úradu.
70. K argumentom účastníka konania, že znenie ustanovenia § 36 ods. 1 písm. x) zákona č. 250/2012 Z. z. je neústavné, odvolací orgán uvádza, že uvedené tvrdenia účastníka konania vylučuje zásada prezumpcie ústavnosti všeobecne záväzných právnych predpisov. Tento názor vyslovil Ústavný súd Slovenskej republiky v jeho náleze sp. zn. PL ÚS 8/94, v ktorom uviedol, že prezumpcia ústavnosti zákona (všeobecne záväzného právneho predpisu) platí dovtedy, kým Ústavný súd Slovenskej republiky túto domnienku vo svojom rozhodnutí nevyvráti. Odvolací orgán nemá vedomosť o rozhodnutí Ústavného súdu

Slovenskej republiky, ktorým by rozhodol, že ustanovenie § 36 ods. 1 písm. x) zákona č. 250/2012 Z. z. nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky.

71. K argumentom účastníka konania, že časový faktor vplýva na mieru protizákonnosti, kde ak toto konanie, resp. jeho následky trvajú kratší čas, nie je dôvod konanie posudzovať ako zásadne protiprávne, odvolací orgán uvádza, že právny záver účastníka konania je nesprávny. Doba trvania protiprávneho stavu predstavuje jedno z kritérií, na ktoré je správny orgán v zmysle § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z. pri ukladaní pokuty povinný prihliadnuť. Krátke trvanie protiprávneho stavu resp. jeho následkov nepredstavuje okolnosť, ktorá by zbavovala účastníka konania zodpovednosti za protiprávne konanie. Účastník konania porušil povinnosť podľa § 29 ods. 1 písm. k) zákona č. 250/2012 Z. z. V prípade zistenia dopustenia sa spáchania správneho deliktu zo strany regulovaného subjektu je úrad ako správny orgán povinný uložiť regulovanému subjektu sankciu, a to pokutu. Táto povinnosť mu vyplýva priamo zo zákona č. 250/2012 Z. z. Odvolací orgán s odkazom na znenie článku 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky uvádza, že úrad môže konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon, pričom zákonom je v tomto prípade zákon č. 250/2012 Z. z., ktorý ukladá úradu povinnosť sankcionovať regulovaný subjekt, v tomto prípade účastníka konania, za porušenie povinnosti uvedenej vo výroku napadnutého rozhodnutia.
72. Ustanovenie § 29 ods. 1 písm. k) zákona č. 250/2012 Z. z. vymedzuje povinnosť regulovaného subjektu, ustanovenie § 36 ods. 1 písm. x) zákona č. 250/2012 Z. z. jednoznačne deklaruje správny delikt za porušenie uvedenej povinnosti a navyiac ustanovenie § 36 ods. 3 zákona č. 250/2012 Z. z. je obligatórnym ustanovením, v zmysle ktorého je úrad povinný uložiť pokutu regulovanému subjektu v prípade, že sa dopustí spáchania správneho deliktu. Teda v prípade, že by úrad upustil od uloženia pokuty za preukázané zistenie porušenia zákona č. 250/2012 Z. z., postupoval by v rozpore s platnou právnou úpravou. Z uvedeného vyplýva, že argumenty účastníka konania ohľadne favorizácie presvedčovacích metód činnosti pred metódami donucovacieho charakteru, sú nesprávne.
73. V nadväznosti na argumentáciu účastníka konania ohľadne individualizácie sankcie odvolací orgán uvádza nasledovné.
74. Odvolací orgán uvádza, že rozhodnutie obsahuje všetky zákonné náležitosti, uvádza dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých prvostupňový orgán svoje rozhodnutie založil. Dostatočnosť a relevantnosť týchto dôvodov sa týka tak skutkovej, ako i právnej stránky rozhodnutia. Vychádzajúc z podkladov, ktoré sa nachádzajú v spise č. 5310-2023-BA, skutkový stav možno podradiť pod právnu normu (jej hypotézu) ustanovenú v § 36 ods. 1 písm. x) zákona č. 250/2012 Z. z., a teda je skutkový stav tým prípadom, v ktorom možno bez akýchkoľvek pochybností právnu normu aplikovať. Prvostupňový orgán sa vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami tvoriacimi základ pre rozhodnutie. Pravdivosť a relevantnosť uvedeného potvrdzuje samotné znenie odôvodnenia rozhodnutia.
75. Riadny chod spravodlivosti v zmysle čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“), ako aj čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, zaväzuje súdy a orgány verejnej správy na odôvodňovanie svojich rozhodnutí. Nepreskúmateľné rozhodnutia zakladajú protiústavný stav a tento postup je nezlučiteľný so zásadou spravodlivosti konania.

76. Ukladanie pokút za správne delikty sa uskutočňuje v rámci úvahy správneho orgánu (diskrečná právomoc), zákonom dovoleného rozhodovacieho procesu, v ktorom správny orgán v zákonom stanovených limitoch, hraniciach, uplatňuje svoju právomoc a určí výšku sankcie, pričom použitie správnej úvahy musí byť v súlade so zásadami logického uvažovania a rozhodnutie, ktoré je výsledkom tohto procesu (uváženia) musí byť aj náležite zdôvodnené.
77. Správna úvaha, resp. voľná úvaha správneho orgánu vyjadruje určitý stupeň voľnosti rozhodovania správneho orgánu, ktorá mu umožňuje v medziach zákona prijať také rozhodnutie, aké uzná za najvhodnejšie, a to s prihliadnutím na konkrétne okolnosti veci. Ide teda o právomoc (na účely Odporúčania R (80) 2 Výboru ministrov o vykonávaní právomoci voľnej úvahy správnymi orgánmi prijatého Výborom ministrov dňa 11. marca 1980 na 316. zasadaní zástupcov ministrov, možno hovoriť aj o právomoci voľnej úvahy - discretionary power), na základe ktorej má správny orgán istý stupeň slobody pri prijímaní rozhodnutia, pričom si môže vybrať z viacerých právne prijateľných rozhodnutí jedno, ktoré pokladá za najvhodnejšie. Podrobiť správne uváženie súdnemu prieskumu je možné iba vtedy, ak správny orgán buď prekročil zákonom stanovené medze tohto uváženia, alebo voľné uváženie zneužil. Riadne odôvodnenie ukladanej pokuty v prípade správneho trestania je základným predpokladom pre preskúmateľnosť úvahy, ktorou bol prvostupňový orgán pri svojom rozhodovaní vedený. Zohľadnenie všetkých hľadísk, ktoré je možné v konkrétnej veci považovať za relevantné, potom určuje mieru zákonnosti stanoveného postihu. Správny orgán je povinný pri ukladaní pokuty presne, jasne, zrozumiteľne a presvedčivo odôvodniť, k akým skutočnostiam pri stanovení výšky pokuty prihliadol. Výška uloženej pokuty teda musí byť v každom rozhodnutí dostatočne odôvodnená a musí byť odrazom konkrétnych okolností individuálneho prípadu. Kritéria pre určenie konečnej výšky pokuty sú v danom prípade stanovené výpočtom skutočností, ku ktorým je správny orgán povinný prihliadnuť (§ 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z.). Navyiac, vzhľadom k tomu, že ide o taxatívny výpočet, správny orgán je povinný, realizujúc správne uváženie o konkrétnej výške ukladanej pokuty, sa týmito hľadáskami zaoberať. Tieto hľadiská je potrebné zohľadňovať a posudzovať vždy a za každých okolností (Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 10 Asan 2/2016, z 24. januára 2018).
78. Odvolací orgán uvádza, že v odôvodnení rozhodnutia prvostupňový orgán uviedol ustanovenia dotknutých právnych predpisov, z ktorých vychádzal pri konštatovaní porušenia zákona a ktoré použil ako východisko pre kvalifikáciu správneho deliktu vo výroku rozhodnutia. Následne prvostupňový orgán s použitím správnej úvahy rozvinul výklad príslušných ustanovení zákona, na základe ktorých dospel k záveru preukázaného porušenia zákona č. 250/2012 Z. z.
79. Odvolací orgán uvádza, že ustanovenie § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z., podľa ktorého sa pri určovaní výšky pokuty prihliada najmä na spôsob, čas trvania a následky protiprávneho stavu, je obligatórnym ustanovením, ktoré ukladá povinnosť správne orgánu pri zistení porušenia prihliadať nielen na poľahčujúce okolnosti, ale aj na priťažujúce okolnosti. Použitím *analógie iuris* postupuje orgán aplikácie práva podľa právneho poriadku ako celku, podľa všeobecných princípov, ktoré platia pre celý systém platného práva, prípadne podľa princípov daného alebo príbuzného odvetvia práva. Prihliada pritom na zmysel, či účel zákona (*ratio legis*).
80. Podľa § 38 ods. 2 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 300/2005 Z. z.“) pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Analógiou ustanovenia § 38 ods. 2 zákona č. 300/2005 Z. z. správny orgán pri vydávaní rozhodnutia prihliada zakaždým, bez výnimky, na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností, priťažujúcich okolností a v žiadnom prípade nemôže ignorovať rozhodujúce skutočnosti, bez ohľadu na to, či sú v prospech alebo v neprospech účastníka konania.

81. Správnosť vyššie uvedeného potvrdzuje aj skutočnosť, že správny orgán hodnotí dôkazy na základe vlastnej úvahy, a to každý jednotlivý dôkaz samostatne a i vo vzájomnej súvislosti, podľa tzv. zásady voľného hodnotenia dôkazov a zistené skutočnosti premieta do svojho rozhodnutia. Odvolací orgán týmto poukazuje na zásadu materiálnej pravdy, ktorá je upravená najmä v § 3 ods. 5 správneho poriadku, ďalej je konkretizovaná v jeho ďalších ustanoveniach a treba ju aplikovať spolu so zásadou zákonnosti (§ 3 ods. 1 správneho poriadku) a zásadou voľného hodnotenia dôkazov (§ 34 ods. 5 správneho poriadku), ktoré sú jej základom. Táto zásada vyslovuje požiadavku, podľa ktorej správny orgán je povinný zistiť skutočný stav veci, teda subsumuje aj požiadavku zistiť úplný a presný stav veci bez ohľadu na to, či svedčí v prospech alebo neprospech účastníka konania.
82. Prvostupňový orgán v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že preskúmal všetky podklady potrebné pre zistenie skutočného stavu veci a dospel k záveru, že účastník konania porušil zákon č. 250/2012 Z. z.
83. Prvostupňový orgán pri rozhodovaní o výške uloženej pokuty zhodnotil a zobral do úvahy všetky jemu známe alebo účastníkom konania navrhnuté liberačné dôvody a poľahčujúce okolnosti. Prvostupňový orgán ako poľahčujúcu okolnosť zohľadnil skutočnosť, že spáchaním správneho deliktu uvedeného vo výroku rozhodnutia nebola spôsobená škoda na strane žiadnych tretích subjektov.
84. Prvostupňový orgán zároveň vzal do úvahy skutočnosť, že účastník konania je povinný dodržiavať všetky zákonom ustanovené povinnosti pri vykonávaní regulovanej činnosti, za dodržiavanie ktorých zodpovedá, a to spôsobom a v lehotách určených právnymi predpismi.
85. Prvostupňový orgán prihliadol na čas trvania protiprávneho stavu, ktorý trval od 02. júna 2022 do 30. septembra 2022. Prvostupňový orgán posúdil zistené porušenie zákona ako chybu pri vykonávaní regulovanej činnosti v roku 2022.
86. Pri rozhodovaní prvostupňový orgán zohľadnil aj skutočnosť, že konaním účastníka konania bol sťažený výkon pôsobnosti úradu v zmysle právomocí zverených mu zákonom č. 250/2012 Z. z. v oblasti cenovej regulácie, a to najmä s ohľadom na využitie skutočných údajov za rok 2021 ako podkladu pre cenové konanie na rok 2023, ako a podkladu pre vypracovanie finančných a ekonomických analýz vodárenských spoločností za rok 2021.
87. Prvostupňový orgán zároveň zohľadnil skutočnosť, že účastník konania sa správneho deliktu nedopustil opakovaním do 3 rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o uložení pokuty.
88. Odvolací orgán uvádza, že z vyššie uvedeného je zrejmé, že prvostupňový orgán sa pri rozhodovaní vysporiadal so všetkými skutočnosťami, ktoré majú významný vplyv na rozhodovanie o výške uloženej sankcie, medzi ktoré patria najmä zákonné kritériá ustanovené v § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z. Prvostupňový orgán prihliadol na spôsob,

čas trvania a následky porušenia povinností, zaoberal sa všetkými skutočnosťami významnými pre určenie výšky pokuty, zhodnotil skutočnosti svedčiace v prospech aj v neprospech účastníka konania. Odvolací orgán uvádza, že nie je pravdivé tvrdenie účastníka konania, že nebola reflektovaná skutočnosť odstránenia nedostatkov podania, pretože prvostupňový orgán zohľadnil čas trvania protiprávneho stavu. Odvolací orgán ďalej uvádza, že skutočnosti uvedené v odvolaní, ako napr. že konanie bolo neúmyselné a spôsobené chybou v písaní, nezbavujú účastníka konania zodpovednosti za spáchaný správny delikt. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia, ako aj rozhodnutia prvostupňového orgánu, jednoznačne vyplýva, že účastník konania porušil povinnosť podľa zákona č. 250/2012 Z. z. a svojím konaním naplnil skutkovú podstatu príslušného správneho deliktu uvedeného vo výrokovej časti rozhodnutia.

89. Odvolací orgán ďalej uvádza, že mu nie je zrejmá argumentácia účastníka konania ohľadne spáchania správneho deliktu opakovane. Odvolací orgán uvádza, že úradu je známe, že pokuta uložená účastníkovi konania napadnutým rozhodnutím nebola prvá, avšak prvostupňový orgán v rozhodnutí jednoznačne uviedol, že zohľadnil skutočnosť, že účastník konania sa správneho deliktu nedopustil opakovanie do 3 rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o uložení pokuty. Odvolací orgán uvádza, že tvrdenia účastníka konania o zámernom neprihliadnutí na uvedenú poľahčujúcu okolnosť a zohľadnenie predchádzajúcich sankcií, je nepravdivé a ničím nepodložené.
90. Prvostupňový orgán v rozhodnutí uviedol, že uloženú pokutu za porušenie zákona č. 250/2012 Z. z. vo výške 5 000,- eur, ktorá je na spodnej hranici zákonom ustanovenej sadzby, považuje za primerane represívne a dostatočné preventívne opatrenie voči účastníkovi konania. Prvostupňový orgán uviedol, že pri určení pokuty prihliadol aj na ustálenú judikatúru, t. j. aby sankcia plnila svoju preventívnu funkciu a aby plnila svoju represívnu funkciu, teda musí byť citeľná v majetkovej sfére regulovaného subjektu, pretože má pôsobiť ako trest za spáchaný správny delikt. Preventívna úloha postihu nespočíva iba v účinku proti regulovanému subjektu (individuálne pôsobenie). Postih musí mať silu odradiť od nezákonného postupu aj iných nositeľov rovnakých zákonných povinností (generálne pôsobenie); tento účinok potom môže vyvolať iba postih zodpovedajúci významu chráneného záujmu včas a vecne správne vyvođený. V prípade, že ide o finančný postih, musí byť tento citeľný v majetkovej sfére delikventa, a teda musí v sebe obsahovať aj zložku represívnu.
91. Odvolací orgán dodáva, že uvedený právny záver prvostupňového orgánu vychádza z ustálenej judikatúry (napríklad Rozsudok Mestského súdu v Prahe zo 16. novembra 2004, č. k. 10 Ca 250/2003- 48, Rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Sžo/314/2009 z 18. augusta 2010). Odvolací orgán ďalej uvádza, že prvostupňový orgán sa zaoberal všetkými skutočnosťami významnými pre určenie výšky pokuty, zhodnotil skutočnosti svedčiace v prospech aj v neprospech účastníka konania a v súlade s kritériami voľného hodnotenia dôkazov a správnej úvahy pristúpil k uloženiu pokuty, ktorú považuje za primeranú zistenému porušeniu zákona č. 250/2012 Z. z. S poukazom na aplikáciu ustanovenia § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z. úrad postupuje v konaniach o uložení pokuty v súlade so zásadami deklarovanými v správnom poriadku, t. j. dbá o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely. Rozhodovacia činnosť úradu rovnako korešponduje aj s precedenčnou zásadou, ktorá je deklarovaná v čl. 13 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, v zmysle ktorého zákonné obmedzenia základných práv a slobôd musia platiť rovnako pre všetky prípady, ktoré spĺňajú ustanovené podmienky. Taktiež prvostupňový orgán postupoval striktnie v zmysle čl. 1 Odporúčania Výboru ministrov č. R (91) pre členské štáty

o správnych sankciách schváleného Výborom ministrov 13. februára 1991 „správne sankcie a podmienky, za ktorých môžu byť použité, ustanoví zákon“. Teda prvostupňový orgán postupoval v súlade so zásadou *nullum crimen, nulla poena sine lege*, pretože v ustanovení § 36 zákona č. 250/2012 Z. z. je deklarované určité, jasné a presné vyjadrenie skutkovej podstaty správnych deliktov a taktiež uzavretý (taxatívny) výpočet sankcií, ktoré možno za správne delikty uložiť regulovanému subjektu, zahŕňajúci nielen druh sankcie (pokuta), ale aj jej sadzbu a kritériá správnej úvahy orgánu pri určení jej rozpätia.

92. Odvolací orgán ďalej uvádza, že prvostupňový orgán bol povinný v zmysle ustálenej judikatúry uložiť účastníkovi konania pokutu za porušenie platnej právnej úpravy tak, aby sankcia plnila svoju preventívnu funkciu, teda aby sa účastník konania do budúcnosti vyvaroval porušeniu zákonných povinností, a aby plnila svoju represívnu funkciu, teda musí byť citeľná v majetkovej sfére účastníka konania, pretože má pôsobiť ako trest za spáchané správne delikty. Pokiaľ uložená pokuta nebude citeľná v majetkovej sfére účastníka konania, nemožno rozumne očakávať ani naplnenie jej preventívnej funkcie, a to jednak do vnútra vo vzťahu k zodpovednostnému subjektu (účastníkovi konania), ktorý si po primerane uloženej sankcii, zodpovedajúcej zisteným porušeniam, do budúcnosti rozmyslí, či znova poruší právne predpisy, ale aj smerom navonok vo vzťahu k ostatným regulovaným subjektom a nositeľom rovnakých zákonných povinností, ktorých má odstrašiť od porušovania platnej právnej úpravy v oblasti regulácie sieťových odvetví.
93. Odvolací orgán na tomto mieste považuje za potrebné uviesť, že potreba účinne sankcionovať protiprávne konania naplňujúce skutkovú podstatu iných správnych deliktov vyplýva pre Slovenskú republiku taktiež z práva Európskej únie. V mnohých prípadoch totiž ide o postih za porušenie povinností uložených právnymi predpismi a prijatými na úrovni Európskej únie, a to buď priamo (nariadenia Únie) alebo nepriamo na základe vnútroštátnych právnych predpisov transponujúcich smernice. Súdny dvor Európskej únie pritom vždy zdôrazňuje povinnosť členských štátov postihovať porušenie povinností plynúcich z únieového práva dostatočne efektívnymi sankciami a zaistiť tak „užitočný účinok“ (*l'effet utile*) únieového práva. Uložené sankcie tak musia mať podľa Súdneho dvora Európskej únie dostatočne odradzujúci účinok, a to tak z hľadiska prípadnej recidívy zo strany samotného delikventa, ako aj z hľadiska ostatných subjektov (napríklad rozsudok Súdneho dvora zo 7. júna 1983, C-100/80 až 103/80, *SA Musique Diffusion française a iní* proti Komisii Európskych spoločenstiev, bod 106).
94. Odvolací orgán uvádza, že cenová regulácia predstavuje dominantnú činnosť úradu, prostredníctvom ktorej úrad vytvára vhodné podmienky na vznik transparentného a nediskriminačného trhového prostredia a zároveň prijíma opatrenia, ktoré zaručujú odberateľom bezpečnú a spoľahlivú dodávku tovarov a s nimi súvisiacich služieb za spravodlivé ceny. Účastník konania svojím konaním obišiel zákonom č. 250/2012 Z. z. ustanovenú povinnosť, pričom svojím konaním negatívne ovplyvnil pôsobnosť úradu v oblasti cenovej regulácie, a preto odvolací orgán považuje sankciu vo výške 5 000,- eur za sankciu represívnu, ale zároveň dostatočne preventívnu, aby sa uvedený stav už v budúcnosti neopakoval. Preto je potrebné takéto konanie trestať dôsledne a v rámci zákonných možností.
95. Účastník konania ďalej v odvolaní poukázal na rozhodovaciu činnosť úradu, pričom uviedol vybrané rozhodnutia o uložení pokuty, a uviedol, že v rámci rozhodovania vybočil z medzí svojej rozhodovacej činnosti v neprospech účastníka konania.

96. K uvedenému úrad uvádza, že rozhodovacia činnosť úradu nemohla oprávnene vzbudiť legitímne očakávania účastníka konania, keďže nemožno vyvodiť totožnosť prípadov porušenia platnej právnej úpravy regulácie sieťových odvetví vo vybraných prípadoch s konaním účastníka konania. Odvolací orgán ďalej uvádza, že účastník konania účelovo poukázal na vybrané rozhodnutia o uložení pokuty, pričom porovnával aj rozhodnutia o uložení pokuty za rôzne správne delikty. Odvolací orgán v nadväznosti na argumenty účastníka konania dáva do pozornosti napríklad rozhodnutie č. 0033/2022/V-SD z 09. decembra 2022 o uložení pokuty vo výške 13 500,- eur, rozhodnutie č. 0046/2023/V-SD z 23. októbra 2023 o uložení pokuty vo výške 5 000,- eur, alebo rozhodnutie č. 0021/2023/K z 18. júla 2023 o uložení pokuty vo výške 10 000,- eur, pričom je potrebné zdôrazniť, že v uvedených prípadoch sa jednalo o spáchanie jedného správneho deliktu, ktorý je totožný so správnym deliktom, ktorého sa dopustil účastník konania. Účastník konania sa riadnym preštudovaním rozhodovacej praxe úradu môže presvedčiť, že úrad sa riadi zásadami deklarovanými v správnom poriadku. Odvolací orgán dodáva, že správne trestanie vychádza z princípu striktnnej individualizácie sankcie s ohľadom na konkrétne okolnosti, za ktorých došlo k spáchaniu samotného správneho deliktu.
97. K imanentným znakom právneho štátu v zmysle článku 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky patrí aj princíp právnej istoty, ktorý je spolu s princípom spravodlivosti znakom materiálneho právneho štátu. Princíp právnej istoty vyjadruje požiadavku na jasnosť, určitosť a stálosť rozhodnutí orgánov verejnej moci, ako aj požiadavku na ich presadzovanie zákonom ustanoveným spôsobom v primeranom čase. Súčasťou právnej istoty je dôvera osôb v právny poriadok (*legitimate trust*), resp. v obsah rozhodnutí a postupov orgánov verejnej moci. Užšou kategóriou, ako právna istota, je aj legitímne očakávanie (napríklad Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 30. apríla 2008, sp. zn. PL. ÚS 16/06, Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 28. novembra 2007, sp. zn. PL. ÚS 12/05). Účelom legitímneho očakávania je garancia čitateľnosti správania sa orgánov verejnej moci a ochrana súkromných osôb pred nepredvídateľným mocenským zásahom do ich právnej situácie, na vyústenie ktorej do určitého výsledku sa spoliehali (napríklad Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 24. júna 2009, sp. zn. PL. ÚS 16/06, Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo 6. februára 2008, sp. zn. PL. ÚS 10/04). S legitímnym očakávaním úzko súvisí zákaz prekvapivých rozhodnutí, keď správne orgány sa nemôžu, bez náležitého odôvodnenia a poskytnutia možnosti účastníkovi konania oboznámiť sa s podkladmi rozhodnutia, odchýliť od doterajšej rozhodovacej praxe. Zároveň je potrebné zdôrazniť, že hoci z legitímnych očakávaní v pomere k správnym rozhodnutiam možno správne predpokladať určitú istotu účastníkov, že o ich veci bude rozhodnuté obdobne, ako vo veci skutkovo a právne podobnej, legitímne očakávania sa nedajú absolutizovať. Dotknuté osoby sa nemôžu účinne dovolávať nemennosti rozhodovacej činnosti verejnej správy, ani ju však naopak očakávať tam, kde na takúto zmenu neexistuje legitímny dôvod. Platí, že „nelze vždy legitimne očekávat neměnnost tam, kde je dána diskreční pravomoc ...“ (POMAHÁČ, R. in HENDRYCH, D. a kolektiv: *Správní právo, Obecná část*, 6. vydanie, C. H. Beck 2006, Praha, s. 799).
98. Odvolací orgán v nadväznosti na vyššie uvedené uvádza, že výška uloženej pokuty bola dostatočne a zrozumiteľne odôvodnená, prvostupňový orgán pri jej ukladaní nevybočil zo zákonných medzí. Uložená výška pokuty je riadne odôvodnená, a to vzhľadom na zákonné kritéria rozhodné na určenie výšky pokuty v zmysle § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z., boli prihliadnuté a riadne odôvodnené poľahčujúce resp. preťažujúce okolnosti. V danom prípade bola uložená sankcia, peňažná pokuta, plne v súlade so zákonom a zisteným skutkovým stavom rozhodným pre určenie jej výšky.

99. Odvolací orgán má za to, že rozhodnutie je riadne odôvodnené a rozhodnutie má všetky zákonné náležitosti v zmysle § 46 a § 47 správneho poriadku. Odvolací orgán má ďalej za to, že vo veci bolo vykonané riadne dokazovanie, v zodpovedajúcom rozsahu, náležite bol zistený skutkový stav veci a prvostupňový orgán v rozhodnutí prihliadol na všetko, čo vyšlo v konaní najavo. Rozhodnutie obsahuje všetky zákonom požadované náležitosti a je v zodpovedajúcom rozsahu odôvodnené. Prvostupňový orgán sa v rozhodnutí vysporiadal so všetkými skutočnosťami relevantnými pre posúdenie veci, podrobne rozobral skutkový stav vyplývajúci z obsahu spisu, ktorý správne právne vyhodnotil.
100. Účastník konania v petite odvolania žiada, *aby odvolací orgán napadnuté rozhodnutie zrušil a konanie zastavil, alternatívne, aby zmenil napadnuté rozhodnutie tak, že ukladaná pokuta bude primeraná na úrovni samej spodnej hranice zákonnej diferenciácie pokutového pásma pre daný správny delikt, alebo jej 2x (čiže na úrovni 500,- - 1 000,- eur).*
101. Prvostupňový orgán po preskúmaní všetkých podkladov potrebných pre zistenie skutočného stavu veci dospel k záveru, že účastník konania porušil zákon č. 250/2012 Z. z. a pri ukladaní pokuty podľa § 36 ods. 3 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. vo výške 5 000,- eur za porušenie povinnosti uvedenej vo výroku rozhodnutia bol viazaný kritériami voľného hodnotenia dôkazov a správnej úvahy podľa § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z. Odvolací orgán dodáva, že prvostupňový orgán v rozhodnutí zhodnotil skutočnosti poľahčujúceho aj priťažujúceho charakteru a po ich zohľadnení rozhodol o výške uloženej sankcie, ktorá podľa názoru odvolacieho orgánu spĺňa svoju funkciu tak z hľadiska preventívneho ako aj represívneho. Odvolací orgán uvádza, že sankcia bola uložená na spodnej hranici zákonom ustanovenej sadzby, pretože uložená pokuta predstavuje 5,00 percenta z maximálnej výšky sadzby, ktorej rozpätie je od 500,- eur do 100 000,- eur.
102. Prvostupňový orgán po vyhodnotení dôkazov a dôkladnom zvážení všetkých skutočností týkajúcich sa správneho konania nadobudol presvedčenie, že skutkový stav bol spoľahlivo zistený, vierohodne preukázaný, a že pri rozhodovaní vo veci nič nezanedbal. Po vyhodnotení dôkazov dospel k záveru, že rozhodnutie v celom jeho kontexte zodpovedá všetkým požiadavkám právnych predpisov, ako aj judikatúre súdov, ktoré vyžadujú presné a jednoznačné vymedzenie spáchaných správnych deliktov tak, aby ich nebolo možné zameniť s inými, a racionálne a presvedčivo formulované odôvodnenie.
103. Odvolací orgán dospel k záveru, že prvostupňový orgán pri ukladaní pokuty účastníkovi konania náležite odôvodnil uloženie pokuty vo výške 5 000,- eur, pričom zohľadnil všetky zákonom ustanovené kritériá, na ktoré je potrebné pri ukladaní pokuty prihliadať. Prvostupňový orgán pri vydávaní rozhodnutia postupoval v súlade s právnymi predpismi upravujúcimi oblasť regulácie sieťových odvetví a účastník konania v odvolaní nepredložil žiadne nové dokumenty, ani neuviedol nové skutočnosti, ktoré by neboli známe prvostupňovému orgánu v čase vydania rozhodnutia, a ktoré by mali vplyv na jeho zmenu alebo zrušenie.
104. Odvolací orgán uvádza, že účastník konania vo svojom odvolaní neuviedol žiadny argument, ktorý by zakladal dôvod sankčnej moderácie.
105. V odôvodnení rozhodnutia prvostupňový orgán uviedol, z čoho vychádzal pri vydávaní rozhodnutia o uložení pokuty a akými správnymi úvahami sa zaoberal pri uložení sankcie. Rozhodujúcim pre posúdenie závažnosti protiprávneho konania účastníka konania bol skutkový stav zistený prvostupňovým orgánom, z ktorého jednoznačne vyplýva, že došlo k zistenému porušeniu povinnosti podľa zákona č. 250/2012 Z. z.

106. Odvolací orgán posúdil všetky okolnosti súvisiace s výškou uloženej pokuty a podľa jeho názoru pokuta vo výške 5 000,- eur je pokutou primeranou a s takto určenou pokutou súhlasí, pričom rovnako ako prvostupňový orgán, zohľadnil všetky zákonom stanovené hľadiská, ako aj sadzbu pre uloženie pokuty za zistené porušenie zákona č. 250/2012 Z. z. (od 500,- eur do 100 000,- eur). Takto určená pokuta je primeraná identifikovanému porušeniu zákona č. 250/2012 Z. z., plní represívny aj výchovný účel, nie je pokutou likvidačnou a nevybočuje z medzí ustanovených zákonom č. 250/2012 Z. z.
107. Po preskúmaní postupu a rozhodnutia prvostupňového orgánu dospel odvolací orgán k záveru, že prvostupňový orgán riadne zistil skutkový stav veci, tento skutkový stav následne správne právne posúdil a verifikoval správne závery preukazujúce skutočnosť, že účastník konania nesplnil povinnosť vyplývajúcu zo zákona č. 250/2012 Z. z. a svojím konaním naplnil skutkovú podstatu správneho deliktu identifikovaného vo výroku napadnutého prvostupňového rozhodnutia.

V. Rozhodnutie odvolacieho orgánu

108. Odvolací orgán, po preskúmaní napadnutého rozhodnutia v celom rozsahu, uvádza, že má za preukázané, že prvostupňový orgán vychádzal zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Vydané rozhodnutie obsahovalo všetky predpísané náležitosti, t. j. obsahové a formálne náležitosti ustanovené v § 47 správneho poriadku a samotný výrok bol formulovaný presne, určito a zrozumiteľne.
109. Odvolací orgán posúdil všetky okolnosti súvisiace s výškou uloženej pokuty a má za to, že pokuta vo výške 5 000,- eur je pokutou primeranou a s takto určenou pokutou súhlasí, pričom rovnako ako prvostupňový orgán, zohľadnil všetky zákonom stanovené hľadiská, ako aj zákonom stanovenú sadzbu za uvedené porušenie zákona č. 250/2012 Z. z. Takto určená pokuta je primeraná identifikovanému porušeniu zákona č. 250/2012 Z. z., plní represívny aj výchovný účel, nie je pokutou likvidačnou a nevybočuje z medzí ustanovených zákonom č. 250/2012 Z. z.
110. Odvolací orgán zároveň upozorňuje účastníka konania, že pokutu uloženú prvostupňovým orgánom je povinný uhradiť do xx dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia na účet vedený v Štátnej pokladnici, číslo účtu xxxx xxxx xxxx xxxx xxxx, KS xxxx, VS xxxxxxxxxxxx.
111. Odvolací orgán uplatnil svoju právomoc zhodnotiť kvalitu preskúmaného rozhodnutia nielen z hľadiska jeho zákonnosti, ale aj z hľadiska jeho skutkovej a právnej správnosti. Pretože nezistil dôvody na zrušenie odvolaním napadnutého rozhodnutia, postupoval v súlade s ustanovením § 59 ods. 2 správneho poriadku a odvolaním napadnuté rozhodnutie tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, potvrdil a samotné odvolanie zamietol.

Poučenie:

Toto rozhodnutie je konečné a v súlade s § 59 ods. 4 správneho poriadku sa nemožno proti nemu odvolať. Toto rozhodnutie je preskúmateľné súdom.

Jozef Holjenčík
predseda